

1) 30% poprawy wyniku osiągniętej w porównaniu do wyniku planowanego z produkcji nowej objętej cennikami oraz z remontów zagranicznych,

2) 0,05% planowanego osobowego funduszu p.a.c. przedsiębiorstwa za każdy procent przekroczenia planowanej wartości produkcji towarowej remontów krajowych.

2. Przy ustalaniu, czy wartość produkcji remontów krajowych została przekroczona, uzyskaną wartość tej produkcji pomniejsza się o tę część wartości, która została osiągnięta na skutek przekroczenia zaplanowanego wskaźnika rentowności dla produkcji remontów krajowych.

3. Kwota dodatkowego funduszu zakładowego nie może przekroczyć kwoty faktycznie osiągniętej poprawy wyniku.

§ 5. Jeżeli przy badaniu bilansu i weryfikacji wyniku gospodarczego przedsiębiorstwa za dany rok okaże się, że asortyment produkcji nowej wykonany zgodnie z żądaniem odbiorcy różni się od asortymentu zaplanowanego, co wpływa na pogorszenie wyniku, wynik może być odpowiednio skorygowany za zgodą jednostki nadrzędnej, wydaną w porozumieniu z właściwym terenowo oddziałem Narodowego Banku Polskiego.

§ 6. 1. W przedsiębiorstwach, w których występują asortymenty planowo deficytowe, wyniki koryguje się także wskaźnikiem zmiany sprzedaży tych asortymentów w porównaniu do planu.

2. Korekta, o której mowa w ust. 1, może być dokonana za zgodą Ministra Żeglugi, w razie gdy ceny zbytu na niektóre wyroby i usługi zostały ustalone poniżej jednostkowych kosztów wytworzenia i jeżeli na te wyroby i usługi nie przysługują dotacje przedmiotowe.

§ 7. 1. Niezależnie od korekt, o których mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym w przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 13, poz. 78), Minister Żeglugi może określić w drodze zarządzeń wydanych w porozumieniu z Ministrem Finansów dodatkowe tytuły korekt wyniku (dodatnich i ujemnych).

2. Minister Żeglugi we własnym zakresie może wprowadzić korektę wyniku, w razie gdy pogorszenie nastąpi na skutek zmian w poziomie kosztu wytwarzania, spowodowanych podjęciem pozaplanowej produkcji eksportowej.

§ 8. 1. Dla ustalenia, czy przedsiębiorstwo osiągnęło w poszczególnych kwartałach danego roku wynik gospodarczy

uzasadniający tworzenie funduszu zakładowego w kwartałach, oraz dla obliczenia jego wysokości należy wynik ten porównać z zaplanowanymi kwartalnymi wynikami w rocznym planie techniczno-ekonomicznym przedsiębiorstwa.

2. Za podstawę obliczeń, o których mowa w ust. 1, przyjmuje się dane od początku roku do końca danego kwartału. Przy ustalaniu wysokości funduszu za II i III kwartał oraz za cały rok potrąca się fundusz utworzony za poprzednie kwartały.

§ 9. 1. Wyплаты z funduszu zakładowego są dokonywane na podstawie przedstawionego przez przedsiębiorstwo i podpisanego przez dyrektora oraz głównego księgowego obliczenia wysokości funduszu zakładowego, zatwierdzonego przez Zjednoczenie Morskich Stoczni Remontowych.

2. Wyплаты z funduszu zakładowego za I półrocze i III kwartał mają charakter zaliczkowy i nie mogą łącznie przekroczyć 25% kwoty dokonanej odpisu na fundusz zakładowy za dany okres. Jeżeli roczny wynik przedsiębiorstwa nie uzasadnia pełnej wysokości utworzonego i wypłaconego zaliczkowo w poszczególnych kwartałach funduszu zakładowego, kwoty nadpłacone obciążają fundusz zakładowy następnego roku.

§ 10. 1. Przedsiębiorstwu, które nie spełni warunków określonych w rozporządzeniu i w związku z tym nie utworzy funduszu zakładowego, jednostka nadrzędna może zezwolić na dokonywanie wydatków na nagrody i świadczenia dla pracowników tylko do wysokości kwoty nie przekraczającej 0,2% planowanego na dany okres osobowego funduszu płac. Wydatki te zalicza się do kosztów przedsiębiorstwa.

2. Jeżeli jednak w następnych okresach danego roku przedsiębiorstwo utworzy fundusz zakładowy, wówczas wydatkowane kwoty na nagrody i świadczenia należy traktować jako zaliczkowe wypłaty z funduszu zakładowego.

§ 11. Do przedsiębiorstw wymienionych w § 1 nie mają zastosowania przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 stycznia 1961 r. w sprawie funduszu zakładowego w państwowych przedsiębiorstwach przemysłowych (Dz. U. z 1963 r. Nr 8, poz. 50).

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1963 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

261

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 24 października 1963 r.

zmieniające rozporządzenie z dnia 19 września 1958 r. w sprawie uposażenia pracowników służby bibliotecznej zatrudnionych w publicznych bibliotekach powszechnych.

Na podstawie art. 5, 7 i 8 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych (Dz. U. Nr 7, poz. 39) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 19 września 1958 r. w sprawie uposażenia pracowników służby bibliotecznej zatrudnionych w publicznych bibliotekach powszechnych (Dz. U. z 1958 r. Nr 60, poz. 299 i z 1961 r. Nr 57, poz. 315) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2 ust. 1 lp. 8 i 10 tabeli stanowisk służbowych otrzymują brzmienie:

„8. Manipulacyjny pracownik biblioteczny	750—880 zł
10. Magazynier biblioteczny	750—900 zł”;

2) w § 5 ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) kierownik biblioteki publicznej:	
— powiatowej i miejskiej,	zł 400.—
— powiatowej	
zastępca dyrektora miejskiej biblioteki publicznej miasta liczącego 100 do 200 tys. mieszkańców,	
kierownik dzielnicowej biblioteki publicznej	zł 350.—”;

3) w § 5 ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) kierownik działu instrukcyjno-metodycznego w bibliotece publicznej:	
— wojewódzkiej i miejskiej,	zł 390.—
— wojewódzkiej	

kierownik komórki organizacyjnej (działu lub oddziału) zatrudniającej powyżej 5 pracowników służby bibliotecznej,

kierownik działu bibliograficznego w bibliotece publicznej:

— wojewódzkiej i miejskiej,

— wojewódzkiej,

—* miejskiej miasta liczącego powyżej 200 tys. mieszkańców,

kierownik miejskiej biblioteki publicznej miasta stanowiącego powiat liczącego poniżej 100 tys. mieszkańców

zł 300.—";

4) w § 5 ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) instruktor w bibliotece publicznej:

— wojewódzkiej i miejskiej,

— wojewódzkiej,

kierownik (działu lub oddziału) instrukcyjno-metodycznego zatrudniającego co najmniej 3 pracowników służby bibliotecznej w bibliotece publicznej:

— powiatowej i miejskiej,

— powiatowej

zł 340.—

instruktor w miejskiej bibliotece publicznej miasta liczącego powyżej 200 tys. mieszkańców,

kierownik komórki organizacyjnej (działu lub oddziału) zatrudniającej od 3 do 5 pracowników służby bibliotecznej

zł 250.—";

5) w § 5 ust. 1 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) instruktor w bibliotece publicznej:

— powiatowej i miejskiej,

— powiatowej

zł 290.—

bibliograf w bibliotece publicznej:

— wojewódzkiej i miejskiej,

— wojewódzkiej oraz

— miejskiej miasta liczącego powyżej 200 tys. mieszkańców,

instruktor w miejskiej bibliotece publicznej miasta liczącego poniżej 200 tys. mieszkańców, posiadającej

przynajmniej 8 filii bibliotecznych

zł 200.—";

6) w § 7 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Pracownikom służby bibliotecznej, wymienionym w § 1, może być przyznany dodatek specjalny w wysokości od 10 do 30% uposażenia zasadniczego.”;

7) skreśla się § 11.

§ 2. Z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia pracownikom objętym rozporządzeniem nie przysługuje dodatek pobierany dotychczas w myśl uchwały nr 103 Rady Ministrów z dnia 16 marca 1963 r. w sprawie podwyżki wynagrodzeń za pracę najniżej zarabiających pracowników przedsiębiorstw, instytucji i urzędów oraz obniżenia skali podatku od wynagrodzeń (Monitor Polski Nr 25, poz. 124).

§ 3. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Finansów oraz Ministrowi Kultury i Sztuki.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 października 1963 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

262

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 24 października 1963 r.

zmieniające rozporządzenie z dnia 19 września 1958 r. w sprawie uposażenia pracowników służby muzealnej.

Na podstawie art. 5 i 8 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych (Dz. U. Nr 7, poz. 39) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 19 września 1958 r. w sprawie uposażenia pracowników służby muzealnej (Dz. U. Nr 60, poz. 300) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) stawki miesięcznego uposażenia zasadniczego określone w § 2 dla grup uposażenia 11 i 12 określa się kwotą:

dla grupy uposażenia 11	—	830 zł,
dla grupy uposażenia 12	—	750 zł;

2) § 8 otrzymuje brzmienie:

„§ 8. 1. Pracownikom służby muzealnej może być przyznany dodatek specjalny w wysokości od 10 do 40% uposażenia zasadniczego.

2. Tryb i warunki przyznawania dodatku specjalnego określi Minister Kultury i Sztuki w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawo-

dowego Pracowników Kultury i Sztuki po uzgodnieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac.”;

3) skreśla się § 9.

§ 2. Z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia pracownikom objętym rozporządzeniem nie przysługuje dodatek pobierany dotychczas w myśl uchwały nr 103 Rady Ministrów z dnia 16 marca 1963 r. w sprawie podwyżki wynagrodzeń za pracę najniżej zarabiających pracowników przedsiębiorstw, instytucji i urzędów oraz obniżenia skali podatku od wynagrodzeń (Monitor Polski Nr 25, poz. 124).

§ 3. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Finansów oraz Ministrowi Kultury i Sztuki.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 października 1963 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

263

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 24 października 1963 r.

zmieniające rozporządzenie z dnia 19 września 1958 r. w sprawie ustalenia stanowisk służbowych, kwalifikacji i uposażeń pracowników służby archiwalnej zatrudnionych w archiwach państwowych.

Na podstawie art. 5 i 8 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych (Dz. U. Nr 7, poz. 39) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 19 września 1958 r. w sprawie ustalenia stanowisk służbowych, kwalifikacji i uposażeń pracowników służby archiwalnej zatrud-